

ЮГОЗАПАДЕН
УНИВЕРСИТЕТ
`НЕОФИТ РИЛСКИ`

Икономически факултет

РЕФЕРАТ

ТЕМА:

**ТЕОРЕТИЧНИ ВЪЗГЛЕДИ ОТНОСНО СЪЩНОСТТА
НА ПСИХИЧНИЯ ФЕНОМЕН**

Изготвил:

Проверил:

Благоевград, 2015

В специализираната научна литература различните тълкувания относно същността на психичния феномен въображение са повече от терминологичен характер, отколкото по същество.

Според Г. Пиръов и Л. Десев въображението е „познавателен психичен процес на създаване на нови образи и идеи посредством мисленето та основата на гинал опит”, своеобразна форма на отразяване действителността, при което се преобразуват налични представи и понятия и се изграждат нови образи и идеи, реализиращи се в практиката.

В изложения цитат се очертават няколко характерни момента, заслужаващи внимание:

Първо. Въображението се приема за познавателен психичен процес. Както ще проследим по-нататък, тази трактовка се използва от редица други автори. Причисляването на въображението към когнитивните психични процеси изисква по-задълбочено проникване в неговата същност за разкриване на съществените му връзки и зависимости с останалите равнища от йерархичната структура на психична организация и реализация.

Второ. Като процес на създаване на нови образи и идеи въображението е тясно свързано с мисленето и се основава на минал опит. Тук се подчертава явната връзка на въображението с две от равнищата на психична реализация: на мисленето и паметта. Явно е, обаче, че остава открит въпроса след като мислене изобщо няма, кои от основните мисловни операции и кои негови функции пряко или косвено детерминират този процес на създаване на нови образи? Но минал опит се съдържа и в равнището на кратковременната оперативна памет. Означава ли това, че и от това равнище мисленето е в състояние да черпи информация и да подпомага процеса „създаване на нови образи на ниво въображение“

Трето. Като своеобразна форма за отразяване на действителността въображението е в пряка връзка и с процеса „представяне”. Подчертава се, че практическото значение на въображението е в това, че създадените нови образи и идеи, чрез трансформиране на налични образи-представи и понятия, се използват впоследствие в живота на личността и обществото под различни форми.

Четвърто. Явно е, че след като въображението създава новите образи с помощта на мисленето, ползва образите от етажите на паметта, а така също положително корелира и с процеса представяне, то и неговото разглеждане като процес трябва да се извършва откъм неговата относителна самостоятелност.

В анализираното определение за същността на въображението не се споменава за връзката с възприятието като сетивно равнище на психична дейност, но това се подразбира, когато става въпрос за мнемически образи от минали възприятия. Но значи ли това, че